

Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání

Pokud správní orgán doručil oznámení o dosažení 12 bodů a výzvu k odevzdání řidičského průkazu obviněnému pouze na jednu z více adres, na nichž se obviněný zdržoval, aniž by zkoumal další okolnosti, nesplnil podmínky § 25 odst. 1 spr. řádu, že se jedná o osobu, již se prokazatelně nedaří doručovat. I kdyby měl správní orgán splněny podmínky pro doručení veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 1 spr. řádu, je třeba, aby z obsahu spisu bylo zřejmé, zda pro takový postup správní orgán dodržel podmínku vyplývající z ustanovení § 25 odst. 2 poslední věta spr. řádu podle něhož je doručení písemnosti veřejnou vyhláškou, má-li být písemnost považována za řádně doručenu, vázáno na splnění další podmínky, již je současné zveřejnění doručované písemnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup. Bez splnění této podmínky nelze písemnost doručovanou veřejnou vyhláškou považovat za doručenu.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 8 Tdo 951/2012, ze dne 19.9.2012)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání o dovolání obviněného J. Ch., proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2012, sp. zn. 9 To 24/2012, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 1 T 136/2011, tak, že podle § 265k odst. 1 tr. ř. se zrušují usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2012, sp. zn. 9 To 24/2012, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. 12. 2011, sp. zn. 1 T 136/2011. Podle § 265k odst. 2 tr. ř. se zrušují další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Obvodnímu soudu pro Prahu 1 přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. 12. 2011, sp. zn. 1 T 136/2011, byl obviněný J. Ch. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění dopustil tím, že přestože si musel být vědom toho, že pozbyl řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidičů, o čemž byl vyrozuměn, přinejmenším dne 23. 12. 2010, kdy osobně požádal o výdej dat z registru řidičů na odboru dopravně správních agend Magistrátu hl. m. P., kde převzal výpis z evidenční karty řidiče, řídil dne 27. 4. 2011 kolem 16.20 hodin v P., na křižovatce ulic J. a J. motocykl zn. Vespa, přičemž byl kontrolován Policií České republiky.

Za tento přečin byl obviněný odsouzen podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku.

Citovaný rozsudek soudu prvního stupně napadl obviněný odvoláním, jež Městský soud v Praze jako soud odvolací usnesením ze dne 8. 2. 2012, sp. zn. 9 To 24/2012, podle § 256 tr. ř. zamítl.

Proti tomuto usnesení soudu druhého stupně obviněný podal prostřednictvím obhájkyne JUDr. Mgr. M.K. z důvodů podle § 265b odst. 1 písm. g), l) tr. ř. dovolání. V jeho obsahu vytkl, jednak, že

oznámení o dosažení 12-ti bodů a pozbytí řidičského oprávnění není rozhodnutím správního orgánu, a jednak že si pozbytí tohoto oprávnění nebyl vědom, a proto se nemohl dopustit trestného činu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném ke dni spáchání takto kvalifikovaného skutku. Obviněný však má za to, že i po novele trestního zákoníku provedené zák. č. [330/2011](#) Sb., musí být prokázáno, že si byl vědom toho, že řidičské oprávnění pozbyl. K subjektivní stránce obviněný navíc rozvedl, že oznámení o dosažení 12-ti bodů mu bylo doručováno veřejnou vyhláškou, a proto měl řidičské oprávnění pozbyt ke dni 9. 9. 2010. S tím se obviněný neztotožnil. Pokud mu nebylo možné doručit na adrese J. M., P., kam mu bylo oznámení o dosažení 12-ti bodů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu neúspěšně doručováno, důvodem byla rekonstrukce domu, a proto v něm v uvedené době nebydlel. Vzhledem k tomu, že mu oznámení a výzva ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu nebylo doručeno a jím převzato, nýbrž bylo doručováno prostřednictvím veřejné vyhlášky, nelze na základě takového postupu dovozovat jeho trestní odpovědnost za spáchání úmyslného trestného činu. Obviněný vznesl výhrady i proti závěru soudů, že věděl o pozbytí řidičského oprávnění přinejmenším ode dne 23. 12. 2010, kdy měl žádat na Magistrátu hlavního města Prahy o výdej dat z registru řidičů a že takový výpis dokonce osobně převzal. Obviněný především poukázal na závěry znaleckého posudku z oboru písmoznalectví zpracovaného PhDr. J. V., který zjistil, že podpis na žádosti o výpis z karty řidiče předložený znalci k posouzení není pravým podpisem obviněného. Obviněný navíc namítl, že inkriminovaného dne 23. 12. 2010 v P. vůbec nebyl, a za nesprávné považoval, pokud důkazy, které by toto jeho tvrzení prokázaly, byly soudem jako nadbytečné zamítnuty. Dále poukázal na skutečnost, že na předmětné žádosti není uvedeno číslo průkazu totožnosti osoby, která sporný výpis dne 23. 12. 2010 přebírala. Svědkyně J. P., která mu předmětný výpis měla vydávat, si na něj nepamatuje a jeho osobní přítomnost na Magistrátu hl. m. Prahy pouze dovozuje ze skutečnosti, že postupovala stejným způsobem jako obvykle, a že údaj o ověření občanského průkazu, který obvykle vyžaduje, se nikam nezaznamenává. Z výpovědi této svědkyně obviněný rovněž dovodil, že v případě jeho „vybodování“ a osobní přítomnosti dne 23. 12. 2010 na magistrátu by byl jmenovanou pracovnící ihned vyzván k odevzdání řidičského průkazu, což však učiněno nebylo. Za nedostatek obviněný označil i to, že orgány činné v trestním řízení v počátku vyšetřování nevyhověly jeho návrhu na provedení důkazu záznamem pořízeným kamerovým systémem v budově Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 23. 12. 2010, že když si jej později vyžádal nalézací soud, bylo zjištěno, že tento záznam již byl skartován. Na základě těchto skutečností považuje dovolatel za vyloučené, aby se jednání kladeného mu za vinu dopustil v jakémkoli úmyslu, natož pak úmyslu přímém. Ze všech uvedených důvodů (rovněž i s odkazem na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 482/2000) shledal mezi učiněnými skutkovými zjištěními a právními závěry soudů extrémní nesoulad.

Své námitky v závěru podání shrnul tak, že nebyly jeho jednáním mu kladeným za vinu po objektivní ani subjektivní stránce naplněny znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

V závěru dovolání obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2012, sp. zn. 9 To 24/2012, a podle § 265l odst. 1 tr. ř. aby tomuto soudu přikázal věc v potřebném rozsahu znovu projednat rozhodnout.

K podanému dovolání se vyjádřil státní zástupce činný u Nejvyššího státního zastupitelství, který uvedl, že uplatněnému dovolacímu důvodu odpovídá toliko námitka, že vyrozumění řidiče o dosažení 12 bodů není rozhodnutím správního orgánu, a že k tzv. „vybodování“ došlo přímo ze zákona. K této otázce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu, který v usnesení sp. zn. 4 Tdo 825/2010, učinil závěr, že rozhodnutím správního orgánu bylo každé dílčí rozhodnutí o dopravním přestupku, spojené s uložením bodu. Konečný dopad v podobě tzv. „vybodování“ pak nastává až po nastrádání celkového množství 12 bodů, aniž by o tom již bylo třeba samostatné správní rozhodnutí vydávat. Protože

neshledal důvod se od tohoto názoru v projednávané věci odchylovat, výhrady obviněného považoval za neopodstatněné. K dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. státní zástupce uvedl, že jeho relevantní uplatnění podle první alternativy vůbec nepřichází v úvahu, neboť odvolání obviněného bylo odvolacím soudem projednáno a bylo o něm i rozhodnuto. Obviněný by mohl dovolání podat podle druhé tam uvedené alternativy, avšak jen v případě, že by v řízení napadenému rozhodnutí předcházejícím byl naplněn některý z důvodů dovolání podle § 265b odst. 1 písm. a) až k) tr. ř. Jelikož však námitky dovolatele jsou ve vztahu k důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. zjevně neopodstatněné, lze tento závěr vztáhnout i na uplatněný dovolací důvod dle § 265b odst. 1 písm. l) trestního řádu. Státní zástupce proto navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) dovolání obviněného podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. jako zjevně neopodstatněné odmítl.

Nejvyšší soud jako soud dovolací shledal, že dovolání obviněného je přípustné podle § 265a odst. 1, 2 písm. h) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou podle § 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř., v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.). Dále posuzoval naplnění dalších podmínek rozhodných pro závěr o tom, zda lze napadené rozhodnutí přezkoumat. S ohledem na to, že obviněný v souvislosti s dovolacím důvodem podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. vytýkal, že nebyla naplněna skutková podstata přečinu, jímž byl uznán vinným, pro nedostatky v subjektivní stránce a vyjádřil pochybnosti, zda oznámení o vybodování naplňuje pojem rozhodnutí, které zakládá formální znak přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. ř., jedná se o výhrady mající hmotně právní povahu. Protože dovolání lze podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., uplatnit, pokud rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení, uvedené výhrady korespondují s tímto důvodem. Když Nejvyšší soud neshledal důvody pro odmítnutí dovolání podle § 265i odst. 1 tr. ř., přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků, proti nimž bylo dovolání podáno, v rozsahu a z důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející a dospěl k následujícím závěrům.

Z hlediska výhrad obviněného je potřebné k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku upozornit, že trestní zákoník (zákon č. [40/2009](#) Sb.) v podobě nabytí jeho účinnosti od 1. 1. 2010 uvedený byl tento ve znění; kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu. Na základě novely trestního zákoníku provedené zákonem č. [330/2011](#) Sb. s účinností od 1. 12. 2011, bylo toto znění doplněno o další formu činnosti shledávané ve variantě „pro kterou takové oprávnění pozbyl“. Proto, se od 1. 12. 2011 tohoto činu dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu nebo pro kterou takové oprávnění pozbyl.

Obviněný se činu, který mu je kladen za vinu, jak je popsán ve výroku rozsudku soudu prvního stupně, dopustil tím, že dne 27. 4. 2011 řídil motocykl, ač pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12-ti bodů. Je tedy zřejmé, že v době, kdy obviněný přezkoumávaný čin spáchal, uvedená skutková podstata neobsahovala znak pozbytí oprávnění pro vykonávání činnosti, kterou v dané době provozoval. Avšak i přesto, že zákonodárce až později takto uvedený znak upřesnil, soudní praxe již před uvedenou změnou v souladu s ní vyřešila problémy, které se ve vztahu k tzv. „vybodovaným řidičům“ v dané souvislosti projevovaly, a předmětné výkladové nejasnosti překlenula stanoviskem č. 1/2011-II. Sb. rozh. tr. Podle něho za „odnětí příslušného oprávnění podle jiného právního předpisu“ ve smyslu § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku je třeba považovat i pozbytí řidičského oprávnění u řidiče, který v bodovém hodnocení dosáhl 12 bodů, a v důsledku toho mu bylo doručeno obecním úřadem s rozšířenou působností oznámení a výzva podle § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního

řidičského průkazu, resp. v případě podání námitek proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, bylo pravomocně rozhodnuto tímto obecním úřadem podle § 123f odst. 3 cit. zák. č. [361/2000](#) Sb. o zamítnutí námitek řidiče, neboť je neshledal odůvodněné. V důsledku toho, pokud pachatel řídí motorové vozidlo i poté, co mu bylo takto řidičské oprávnění odňato rozhodnutím příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, naplňuje znaky trestného činu (přečinu) maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Z uvedeného je patrné, že podle tohoto výkladu je odnětí příslušného oprávnění k řízení motorových vozidel shodné s pozbytím oprávnění ve smyslu § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 1. 12. 2011 a shodně naplňuje skutkovou podstatu uvedeného přečinu.

Z těchto důvodů Nejvyšší soud nepovažoval za opodstatněné výhrady obviněného uplatněné v dovolání, pokud se týkaly této otázky.

Rovněž uvedeným stanoviskem č. 1/2011-II. Sb. rozh. tr. Nejvyššího soudu byla vyřešena i otázka, že oznámení o pozbytí řidičského oprávnění a výzva k vydání řidičského průkazu má povahu rozhodnutí ve smyslu § 337 odst. 1 tr. zákoníku. Lze jen připomenout že pozbytí oprávnění k řízení motorových vozidel u řidiče, který v bodovém hodnocení dosáhl 12 bodů, a v důsledku toho mu bylo doručeno obecním úřadem s rozšířenou působností oznámení a výzva podle § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. [361/2000](#) Sb.“), k odevzdání řidičského průkazu, je úkonem, jímž došlo ke vzniku, změně nebo zániku oprávnění a povinností fyzické (nebo právnické osoby). Z tohoto hlediska je zásadní, že v uvedené výzvě se řidiči podle § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb. ukládá odevzdat řidičský průkaz (a mezinárodní řidičský průkaz) nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení, s tím, že řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno, nepodá-li proti němu námitky. Touto výzvou je řidiči ukládána povinnost - odevzdat řidičský průkaz, a proto je třeba tuto výzvu považovat za rozhodnutí materiální povahy. Za rozhodnutí je tento úkon nutně považovat i proto, že od jeho doručení se odvíjí lhůta k podání opravného prostředku (námitek podle § 123f odst. 1 zák. č. [361/2000](#) Sb.) a marným uplynutím lhůty řidič pozbývá řidičského oprávnění. Ze všech těchto hledisek je proto nutno oznámení o dosažení dvanáctibodové hranice a výzvu k odevzdání řidičského průkazu (a mezinárodního řidičského průkazu) považovat za rozhodnutí ve smyslu § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (srov. odůvodnění stanoviska č. 1/2011-II.). Tento právní názor koresponduje i s obdobnými závěry, které ke stejné problematice vyjádřil i Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 8. 12. 2011, sp. zn. III. 2974/2010.

Z těchto důvodů Nejvyšší soud považuje za zcela nedůvodnou námitku obviněného, že oznámení o dosažení 12 bodů a výzva podle § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb. není „rozhodnutím“ podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku. Z výkladu této problematiky výše uvedené, stejně jako i z pozdější novelizace tohoto trestného činu plyne, že i v tomto případě se jedná o „rozhodnutí“, jak je má na mysli ustanovení § 337 odst. 1 tr. zákoníku, a to se všemi důsledky s ním spojovanými.

V projednávané věci se jedná o rozhodnutí podle ustanovení § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb., podle něhož příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Podle ustanovení § 123f odst. 4 zák. č. [361/2000](#) Sb., podá-li řidič námitky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb. o silničním provozu se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 § 123f zák. č. [361/2000](#) Sb. nabude právní moci. Jak

vyplývá z judikatury i komentářové literatury, je toto ustanovení v praxi někdy mylně vykládáno tak, že námitky proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů, mohou být podány toliko do pěti pracovních dnů ode dne doručení oznámení. S ohledem na dikci ustanovení § 123f odst. 1 zák. č. [361/2000](#) Sb. je možné námitky podat kdykoliv (není zde stanovena žádná lhůta pro jejich podání), ovšem pouze v případě, že jsou uplatněny v průběhu lhůty pěti pracovních dní od doručení oznámení o dosažení 12 bodů, která je stanovena v § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb., lze s jejich podáním spojovat právní následek přerušení lhůty, po jejímž uplynutí dojde ze zákona k pozbytí řídičského oprávnění. Jde o lhůtu k provedení úkonu, který je v dispozici držitele řídičského oprávnění, přičemž nedodržení lhůty má za následek ztrátu možnosti úkon úspěšně provést, tzn. provést tak, aby měl za následek přerušení běhu lhůty pěti pracovních dnů od doručení oznámení o dosažení 12 bodů (srov. k tomu Kučerová, H. Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou a předpisy související. Praha: Leges, 2008, s. 439 až 441).

Jestliže úkon správního orgánu spočívající v oznámení a výzvě podle § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb. je rozhodnutím podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku, je nutné vyžadovat, aby v konkrétním případě splňoval všechny náležitosti rozhodnutí za podmínek zákonem stanovených. Odnětí oprávnění v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku je třeba vykládat autonomně tak, aby odpovídalo smyslu a účelu tohoto ustanovení, pokud jde o postih všech mařících jednání směřujících proti výkonu úředních rozhodnutí, která zde přicházejí v úvahu, neboť trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se nevztahuje pouze na rozhodnutí, kterými se zakazuje řízení motorových vozidel nebo se odnímá oprávnění k řízení motorových vozidel, ale dopadá na všechna další rozhodnutí, jimiž se zakazuje jiná činnost či odnímá oprávnění k takové činnosti, např. určitého podnikání nebo výkon činnosti v pracovním poměru, ke které je třeba zvláštního oprávnění (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. prosince 2004, sp. zn. 7 Tdo 1389/2004, publikované pod č. 753 v sešitě č. 11/2005 Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu). Z tohoto důvodu, je nutné jednotně přistupovat ke všem rozhodnutím, která jsou podkladem pro posouzení trestné činnosti spočívající v „maření výkonu úředního rozhodnutí“ bez rozdílu, zda byly vydány ve správním řízení nebo jiném typu řízení.

Trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku spočívající ve vykonávání činnosti, která byla pachateli zakázána (nebo k ní bylo odňato oprávnění), lze spáchat až poté, co rozhodnutí, jímž byla činnost zakázána, nabylo právní moci (srov. rozhodnutí č. [8/2003](#) Sb. rozh. tr.).

Právní moc a vykonatelnost předmětného rozhodnutí, které byl obviněný povinen respektovat, musí být jako předběžná otázka soudem vyřešena ve smyslu § 9 odst. 1 tr. ř., neboť soud není vázán závěrem orgánu, který předmětné rozhodnutí vydal.

Od této skutečnosti, která je objektivní okolností zakládající vykonatelnost rozhodnutí, je nutné odlišovat, zda, obviněný o tom, že takové rozhodnutí nabylo právní moci, mohl vědět či věděl, což je významné pro otázku zavinění obviněného, kterou je nutné v rámci prováděného dokazování objasňovat (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. února 2006, sp. zn. 7 Tdo 202/2006, uveřejněné v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu, roč. 2006, seš. 25, č. T 885).

V projednávané trestní věci proto byly soudy povinny nejprve určit (§ 9 odst. 1 tr. ř.), zda, s ohledem na skutečnosti, které byly v posuzované věci ohledně postupu správního orgánu zjištěny, rozhodnutí o oznámení o dosažení 12 bodů a výzva k odevzdání řídičského průkazu Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravně správních agend, ze dne 26. 7. 2010 č.j. S-MHMP-DSA-621307/2010, nabylo právní moci, a teprve poté, co by tato okolnost byla zjištěna, bylo nutné zkoumat, zda o této skutečnosti mohl obviněný vědět.

Podle obsahu spisu Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 1 T 136/2011 a dosud zajištěných důkazů

však prozatím nelze dospět k závěru, že tyto předpoklady byly splněny, resp. že by na ně byl kladen při doručování důraz. Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění bylo Magistrátem hlavního města Prahy, odborem dopravně správních agend zpracováno dne 26. 7. 2010 (č. l. 21 spisu). Podle typu obálky, již bylo toto rozhodnutí obviněnému na adresu J. M., P., zasláno, je zřejmé, že šlo o zásilku „doporučeně do vlastních rukou adresáta“ v režimu nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dní“. Doručující orgán na obálce vyznačil, že „adresát byl vyzván k vyzvednutí“ a že „zásilka byla připravena k vyzvednutí“. Uložena byla podle data na obálce vyznačeného do 9. 8. 2010. Tato zásilka byla držitelem poštovní licence dne 10. 8. 2010 po marném uplynutí úložní doby vrácena zpět odesílateli se sdělením, že adresát je na uvedené adrese neznámý (č. l. 23, 24 spisu). Z obsahu spisu není zřejmý žádný další pokus o doručení. Následující úkon spočíval v tom, že Magistrát hl. města Prahy - odbor dopravně správních agend dne 16. 8. 2010 vydal „Oznámení o místě uložení písemnosti“, jímž v souladu s § 25 spr. řádu má obviněný uloženu konkretizovanou písemnost určenou do vlastních rukou na Magistrátu hlavního města Prahy, s poučením, že nebude-li písemnost převzata do 15 dnů ode dne vyvěšení tohoto oznámení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení veřejnou vyhláškou (č. l. 22 spisu). Toto oznámení veřejnou vyhláškou bylo vyvěšeno dne 18. 8. 2010, tudíž posledním dnem patnáctidenní lhůty se stal den 1. 9. 2010. Za poslední den patnáctidenní vyhláškové lhůty byl tedy označen den 1. 9. 2010, od něhož začala plynout pětidenní lhůta podle § 123c zák. č. [361/2000](#) Sb., během níž byl obviněný povinen odevzdat řidičský průkaz (nebo podat námitky). Protože tak obviněný neučinil, správní orgán následně dospěl k závěru, že k pozbytí řidičského oprávnění došlo uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž bylo toto rozhodnutí oznámeno, tj. dne 9. 9. 2010 (viz č. l. 28).

Z povahy oznámení o dosažení 12-ti bodů a výzvy k odevzdání řidičského průkazu, které je (jak bylo výše vysvětleno) správním rozhodnutím, je k podmínkám pro jeho doručování nutné uvést, že podle § 19 odst. 4 spr. řádu se do vlastních rukou adresáta doručují písemnosti mimo jiné i podle ustanovení § 72 odst. 1 spr. řádu, které upravuje oznámení rozhodnutí tak, že rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením (o ústní vyhlášení se v projednávané věci nejedná).

Podmínky, za nichž se doručuje fyzické osobě, upravuje § 20 odst. 1 spr. řádu. Písemnost se doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3 spr. řádu), tj. mimo jiné na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena. Správní řád v ustanovení § 23 spr. řádu stanoví podmínky, za nichž lze písemnost uložit, nebyl-li v případě doručování podle § 20 spr. řádu adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem. Překážky při doručování jsou uvedeny v § 24 spr. řádu.

Doručovat lze i veřejnou vyhláškou, avšak za podmínek podle § 25 odst. 1 spr. řádu jen osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech stanovených zákonem. Podle § 25 odst. 2 spr. řádu doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenu, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé (tj. že písemnost nebo oznámení byly zveřejněny též způsobem umožňujícím dálkový přístup).

U osob neznámého pobytu, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, resp. osobám, které nejsou známy, však v případě, že jsou účastníky řízení [podle § 27 odst. 1 písm. b) spr. řádu osoby dotčené v řízení z moci úřední, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo nebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnosti mají nebo nemají], je doručování veřejnou vyhláškou vázáno na

ustanovení opatrovníka podle § 32 odst. 1 písm. d) spr. řádu (srov. přiměřeně Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 3. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, s. 100 - 104).

Podle obsahu spisu se podává, že výzva byla obviněnému doručována na adresu na adresu J. M., P. Tato adresa však není jedinou adresou obviněného, neboť v obsahu spisu se uvádí jako trvalý pobyt obviněného adresa L., P., V. Tato adresa je rovněž vyznačena za adresu pobytu obviněného i na podkladech dodaných do trestního spisu Městským úřadem v Č., odborem dopravy, jímž s dokladuje výpis z evidenční karty řidiče ze dne 3. 5. 2011 (č. l. 25). Stejná adresa je uvedena i na seznamu přestupků obviněného, které k vyhodování obviněného vedly (č. l. 26). Z obsahu spisu Magistrátu hlavního města Prahy sp. zn. S-MHMP-DSA-621307/2010 (jenž si Nejvyšší soud vyžádal), je patrné, že na dokladech v něm uvedených má obviněný uvedené další místo svého pobytu, a to na adrese P., K. Rovněž je z obsahu trestního spisu patrné, že obviněný pro účely trestního řízení neuvedl ani jednu z těchto adres, ale určil za ni adresu sídla své obhájkyň. Je tak patrné, že v rozhodné době nebylo jediným místem pobytu to, na které správní orgán doručoval, ale přicházelo do úvahy více adres.

Pokud správní orgán doručil oznámení o dosažení 12 bodů výzvu k odevzdání řidičského průkazu obviněnému pouze na jednu z více adres, na nichž se obviněný zdržoval, aniž by zkoumal další okolnosti, nesplnil podmínky § 25 odst. 1 spr. řádu, že se jedná o osobu, již se prokazatelně nedaří doručovat, protože pro závěr o neprokazatelnosti doručení se v projednávané věci nejedná.

Další okolnost, která budí podezření a svědčí o předčasnosti závěru o tom, že uvedené rozhodnutí mohlo být považováno za doručené veřejnou vyhláškou, je postavení obviněného v daném řízení jako účastníka tohoto řízení (srov. § 27 spr. řádu), pro něhož z předmětného rozhodnutí vyplývají práva (možnost podat proti tomuto rozhodnutí námitky) a povinnosti (odevzdat řidičský průkaz a respektovat z toho plynoucí zákaz řízení motorových vozidel). Takové postavení účastníka pak mělo, podle shora uvedeného výkladu, být spojeno s postupem podle § 32 odst. 2 písm. d) spr. řádu a obviněnému pro účely doručování ve správním řízení měl být ustanoven opatrovník, což však správní orgán neřešil ani nezvažoval. Vzniká tedy otázka, zda za těchto okolností byly naplněny podmínky podle § 25 odst. 1 spr. řádu a zda bylo možné obviněnému veřejnou vyhláškou předmětnou písemnost doručit.

Nejvyšší soud však připomíná, že i kdyby měl správní orgán splněny podmínky pro doručení veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 1 spr. řádu, není z obsahu zajištěného spisového materiálu zřejmé, zda pro takový postup dodržel další podmínku vyplývající z ustanovení § 25 odst. 2 poslední věta spr. řádu podle něhož je doručení písemnosti veřejnou vyhláškou, má-li být písemnost považována za řádně doručenu, vázáno na splnění další podmínky, již je současné zveřejnění doručované písemnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup. Z dikce citovaného ustanovení je tak zřejmé, že bez splnění této podmínky nelze písemnost doručovanou veřejnou vyhláškou považovat za doručenu.

Ze všech těchto skutečností Nejvyšší soud shledal, že soudy uvedené skutečnosti vztahující se k právní moci, tedy to, zda obviněnému bylo předmětné oznámení řádně doručeno, nezkoumaly a ani ve výroku rozsudku soudu prvního stupně v popsáných skutkových zjištěních neshledal žádné zjištění týkající se toho, kdy oznámení a výzva nabyly právní moci. Uvedená skutečnost přitom nevyplývá ani z odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně ani soudu odvolacího a otázka, kdy předmětné rozhodnutí nabylo právní moci, tak zůstala nezjištěna. Při absenci této rozhodné okolnosti se skutková zjištění týkají pouze toho, kdy se obviněný nejpozději mohl dovědět o tom, že pozbyl řidičské oprávnění (konstatují, že tomu bylo při podání žádosti o vydání dat z registru řidičů dne 23. 12. 2010). Nalézací soud v odůvodnění svého rozsudku soustředil své zkoumání na okolnosti týkající se toho, za jakých podmínek byla podána žádost o vydání dat z registru řidičů, ale právní mocí ani

vykonatelností uvedeného rozhodnutí správního orgánu se vůbec nezaobíral. Neřešil správnost postupu tohoto orgánu při doručování předmětného rozhodnutí obviněnému, a aniž by tuto okolnost najisto stanovil, při její absenci činil závěr, že pokud obviněný přikročil dne 27. 4. 2011 k řízení motocyklu, činil tak podle soudu prvního stupně s vědomím, že výkonem této činnosti maří výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci (viz strany 3 až 5 rozsudku soudu prvního stupně). Odvolací soud, který nepovažoval další dokazování za potřebné, pouze v odůvodnění doplnil úvahu, že oznámení o dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu byla obviněnému zaslána dne 26. 7. 2010 na adresu jeho trvalého bydliště, kde se však obviněný nezdržoval, a proto mu předmětná písemnost byla podle správního řádu doručována veřejnou vyhláškou, čímž považoval rozhodnutí za doručené. Podle odvolacího soudu obviněný pozbyl řidičské oprávnění k datu 9. 9. 2010, a protože byl obviněný za každý z dílčích přestupků, jež ve svém důsledku vedly k „vybodování“ obviněného, pokutován, má tento soud za vyloučené, aby si obviněný nebyl tohoto „vybodování“ vědom (viz strany 3 až 4 usnesení odvolacího soudu).

Z tohoto odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že odvolací soud se sice částečně věnoval způsobu, jakým bylo obviněnému uvedené rozhodnutí doručováno, avšak otázku, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, nevyřešil a zabýval se jen subjektivní stránkou. Nerespektoval tak základní předpoklad, že k naplnění skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku musí být rozhodnutí, kterým byl obviněnému uložen zákaz činnosti nebo odňato příslušné oprávnění, pravomocné.

Všechna shora uvedená a rozvedená zjištění vedou Nejvyšší soud k závěru, že v projednávané věci soudy jednak při nesplnění povinnosti na základě předběžné otázky podle § 9 odst. 1 tr. ř. určit právní moc a vykonatelnost předmětného rozhodnutí, bez potřebného posouzení správnosti postupu správního orgánu (Magistrátu hl. města Prahy – odbor dopravně správních agend) vycházely z tohoto, že obviněnému bylo uvedené rozhodnutí doručeno veřejnou vyhláškou, a tím bez dalšího zkoumání tohoto rozhodnutí považovaly za doručené. Přitom se soudy vůbec nezabývaly tím, zda takový postup správního orgánu v tomto konkrétním případě odpovídal zákonným podmínkám v ustanovení § 25 spr. řádu stanoveným.

Uvedené pochybnosti vzbuzuje zejména to, že k doručení veřejnou vyhláškou správní orgán přistoupil, když pouze v jednom jediném případě se obviněnému nepodařilo doručit. Nezkoumal, zda uvedená adresa byla jeho trvalým pobytem či adresou pro doručování. Z jediného marného doručení při neobjasnění toho, kde obviněný skutečně bydlí, nebylo možné učinit spolehlivě závěr, že obviněný je ve smyslu § 25 odst. 1 spr. řádu osobou neznámého pobytu či osobou již se prokazatelně nedaří doručovat nebo osobou neznámou.

Přitom z obsahu spisu nelze ani dovodit dodržení dalšího kritéria uvedeného v § 25 odst. 2 spr. řádu, podle něhož je důsledek doručení veřejnou vyhláškou patnáctým dnem po vyvěšení možné dovodit pouze, když byly „písemnost nebo oznámení zveřejněny též způsobem umožňujícím dálkový přístup“. Jak se podává z obsahu spisu na č. l. 22 a násl. není žádný takový úkon ze strany Magistrátu hl. města Prahy – odbor dopravně správních agend patrný, neboť na předmětných dokladech, které měl trestní soud k dispozici, žádný tomuto požadavku odpovídající úkon správní orgán neučinil.

Ze všech těchto poznatků a závěrů Nejvyšší soud shledal, že závěr o vině obviněného je za současného stavu dokazování předčasný, neboť nebyly jako předběžné otázky podle § 9 odst. 1 tr. ř. vyřešeny základní a rozhodné skutečnosti, a to, zda bylo předmětné oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění vydaného Magistrátem hlavního města Prahy, odborem dopravně správních agend zpracováno dne 26. 7. 2010, sp. zn. S-MHMP-DSA-621307/2010, obviněnému v souladu se zákonem doručeno, a zda předmětné rozhodnutí nabylo právní moci a stalo se vykonatelným.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší soud v dosavadních výsledcích provedeného dokazování ani v rozhodnutích obou soudů ze všech výše rozvedených důvodů neshledal dostatečný podklad pro závěr o naplnění zákonných znaků skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, nemohla dovoláním napadená rozhodnutí obstát. Nejvyšší soud, jenž shledal dovolání obviněného důvodným, proto podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. zrušil usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2012, sp. zn. 9 To 24/2012, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. 12. 2011, sp. zn. 1 T 136/2011, jakož i další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a podle § 265l odst. 1 tr. ř. Obvodnímu soudu pro Prahu 1 přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Na soudu prvního stupně v dalším řízení bude, aby se vypořádal s vadami, které mu byly Nejvyšším soudem vytknuty, zejména aby dokazování doplnil o důkaz správním spisem Magistrátu hlavního města Prahy sp. zn. S-MHMP-DSA-621307/2010, z něž bude zapotřebí prokazatelně a způsobem nevzbuzujícím pochybnosti zjistit, zda obviněnému bylo oznámení o dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 21 spisu) doručováno v souladu se shora citovanými ustanoveními správního řádu. Na základě obsahu takto vyžádaného spisu Magistrátu hlavního města Prahy bude soud posuzovat všechny potřebné okolnosti rozhodné pro závěr o tom, zda bylo obviněnému předmětné rozhodnutí doručeno postupem souladným se zákonem a v návaznosti na vyřešení této otázky bude nutné, aby vyřešil otázku právní moci tohoto správního rozhodnutí. Pouze při striktním respektování a dodržování všech zákonných ustanovení lze považovat rozhodnutí správního orgánu za takové rozhodnutí, s nímž lze spojovat zákonem předpokládané právní účinky. V opačném případě, kdy by se soud prvního stupně s touto z hlediska trestní odpovědnosti obviněného stěžejní skutečností nevypořádal, vykazovalo by jeho rozhodnutí nedostatky spočívající v opomenutých důkazech, jak bylo opakovaně soudy judikováno (srov. přiměřeně např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, sp. zn. 1 As 16/2012, a ze dne 25. 5. 2010, sp. zn. 5 As 123/2011).

Současně je vhodné i připomenout, že není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného. Ani vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok. Trestní řízení proto vyžaduje v tomto ohledu ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který je možno od lidského poznání požadovat, alespoň tedy na úrovni obecného pravidla „prokázání mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost“ [srov. nálezy sp. zn. I. ÚS 733/01 ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. III. ÚS 398/97 ze dne 4. 6. 1998, sp. zn. IV. ÚS 335/05 ze dne 6. 6. 2006].

Soud prvního stupně, jemuž se přezkoumávaná věc vrací k novému projednání a rozhodnutí, bude muset nejprve v návaznosti na výše uvedené úvahy a právní závěry ve smyslu § 9 odst. 1 tr. ř. v rámci předběžné otázky posoudit, zda předmětné přezkoumávané rozhodnutí mohlo být doručováno podle § 25 spr. řádu veřejnou vyhláškou a zda byly pro takový postup splněny všechny zákonem vymezené podmínky, neboť v současném stavu řízení právě tato skutečnost vzbuzuje vážné pochybnosti, jak byly výše naznačeny. Teprve poté, co soud na základě nejen tohoto, ale i eventuálního dalšího doplnění dokazování tuto skutečnost najisto postaví, bude moci posuzovat, zda je předmětné rozhodnutí pravomocné, a na podkladě tohoto závěru až posléze rozhodovat o tom, zda obviněný se mohl dopustit přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Nejvyšší soud však podotýká, že v rozhodnutí zjišťované nedostatky v nestanovení právní moci předmětného rozhodnutí, již předchází vyřešení toho, zda bylo správní rozhodnutí obviněnému řádně doručeno, se týkají základní otázky pro určení, zda obviněný naplnil objektivní znaky skutkové podstaty přečinu, který mu je kladen za vinu. Teprve poté, až bude najisto postaveno kdy předmětné

rozhodnutí nabylo právní moci, bude možné zkoumat subjektivní stránku tohoto přečinu. Z tohoto hlediska bude nutné, aby se zabýval a vypořádal s námitkami obviněného uplatněných v dovolání a zaměřených proti nedostatkům směřujících k zavinění obviněného.

S ohledem na obsah dosud provedeného dokazování, a to zejména proto, že ze znaleckého posudku z oboru písmoznalectví vyplynulo, že podpis obviněného na žádosti o výpis z karty řidiče není pravým podpisem obviněného a ani údaje na této žádosti obviněný nenapsal a když soud jen na podkladě vlastních úvah i přes závěry uvedeného znaleckého posudku dovedl, že to byl sám obviněný, kdo žádost vyplnil, bude nutné, aby soud provedl dokazování v rozsahu, který je nezbytný pro řádné objasnění věci (§ 2 odst. 5 tr. ř.), tedy aby řádně objasnil všechny rozhodné skutečnosti. Konkrétně bude potřeba, aby se jednak v potřebné míře vypořádal se znaleckým posudkem, a to nikoliv jen na podkladě svého ničím nedoloženého úsudku, ale aby se s touto otázkou vypořádal na podkladě výsledků provedeného dokazování. Rozhodně bude nezbytné vyslechnout svědky, jež obviněný v rámci své obhajoby navrhuje a kromě toho i důkazy další, jestliže se jejich potřeba v průběhu prováděného dokazování projeví.

Teprve až bude provedené dokazování po všech stránkách úplné a dostačující pro závěr o vině, bude možné rozhodnout.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Konkordátní smlouva se Svatým stolcem](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Práva dětí](#)
- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Zemědělská půda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)